

[Holger Andersen.]

vilde have store Betæneligheder ved, at man fra vor Side paa det nuværende Tidspunkt skulde indgaa i Nationernes Forbunds Raad, ihvorvel der ogsaa vil kunne føres Betragtninger frem af ganske modsat Art.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om, at en Overenskomst var en Overenskomst; et Ord var et Ord, og en Mand var en Mand; og han talte om, hvad det ærede Medlem Hr. Fraenkel vel kunde mene „om en saadan Optræden fra andre Partiers Side, som den, der er udstviet i denne Sag“. Det ærede Medlem fik omgaaende at vide, hvad det ærede Medlem Hr. Fraenkel mener i denne Sag. Men jeg vil dog forvare mig imod, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen flere Gange hentydede til, da han talte om *tre* andre Partier. Han henvendte sig vel ikke til mig, men til de ærede Medlemmer Hr. Niels Petersen og Hr. Vanggaard. Jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at Rigtigheden af de Betragtninger, som fremføres i den enstemmigt tiltraadte Betænkning, som Folketingsudvalget i Fjor har afgivet, hidtil ikke paa nogen Maade er blevet afkræftet; og jeg mener dette vedblivende overfor det nu i § 1 fremsatte Forslag. Om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen derimod tog Sigte paa mine Udtalelser vedrørende §§ 2 og 3, ved jeg ikke rigtig. Forholdet er dette — jeg tør maaske have Lov at minde om Forhandlingerne i Fjor —, at da vi foreslog at sammenlægge Gesandtskaberne i Bern og Haag til een Post og skabe en ny Fællesgesandtskabspost for Holland og Svejts, indvendte man fra Ministeriets Side i første Omgang intet derimod; men man ønskede at faa to Tjenestemænd i tredje Lønningsklasse, to Chargés d'Affaires, en i Bern og en i Genève, under Hensyn til Folkeforbundsarbejdet. Dette ønskede vi ikke at gaa med til. At erstatte en Gesandtskabspost, der i Øjeblikket indehaves af en Mand i første Lønningsklasse, med to Chargés d'Affaires-Poster i tredje Lønningsklasse vilde medføre meget betydelige Udgifter til Opholdspenge, saaledes at den Besparelse, der blev indvundet ved Sammenlægningen, i alt væsentligt vilde være blevet reduceret til intet, og det ønskede vi ikke paa nogen Maade. At tage en Legationssekretær i fjerde Lønningsklasse vilde ikke den Gang fra min Side have mødt nogen Modstand, jeg erindrer fra et enkelt Møde, at jeg selv var inde paa den Tanke, men den Gang mente man ikke, at den Ordning var tilfredsstillende. Derfor maa jeg mene, at den ene Del af dette Forslag, som udelukkende handler om at overflytte en allerede bestaaende Chargé d'Affaires-Post i tredje Løn-

ningsklasse fra Bern til Genève, i Erkendelse af Folkeforbundsarbejdets altovervejende Betydning, og blot tage en Fuldmægtig i fjerde Lønningsklasse til at bestride det daglige, løbende Arbejde i Genève er en Ordning, som ligger *indenfor Rammene* af den Ordning, der blev gennemført i Fjor Sommer.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vendte sig i sine Udtalelser ganske særlig til mig og gav Udtryk for Forbavselse over, at jeg kunde tænke mig at være med til at opretholde den folkeretlige Raadgiver, efter at jeg havde været med til Indstillingen i Fjor, som gik ud paa at ophæve Stillingen fra Udgangen af Marts 1929. I Forbindelse dermed fremhævede han de økonomiske Hensyn, vi den Gang alle sammen havde at tage, og han sagde for mit Vedkommende, at nu er der ingenting i Vejen, den Gang var jeg betænkelig med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen, men nu er der ingen smalle Steder, nu kan jeg gaa med til omtrent hvilket som helst Forslag, der foreligger. Det forekommer mig, at der ikke er den bedste Overensstemmelse mellem de Udtalelser, thi som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremhævede, var det, der den Gang vejede tungt for os, de økonomiske Hensyn, det, at der skulde finde Nedskæring Sted, det skulde vi se at blive enige om, men som den højtærede Udenrigsminister udtalte, er det foreliggende Lovforslag ikke det samme som det, der forelaa i Fjor, de økonomiske Hensyn kommer ikke til at veje, saaledes som de den Gang gjorde. Naar Hjemmetillægget bortfalder, og man ser hen til, at man, naar Manden bliver afskediget, ikke slipper uden Udgifter, ja, saa er det Forskellen derimellem, det kommer til at dreje sig om, og Forholdet ligger altsaa ganske anderledes end i Fjor. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mener, at netop i Betragtning af, at de økonomiske Forhold bliver anderledes, maa ogsaa hans Parti tage Spørgsmaalet under Overvejelse, men samtidig udtalte det ærede Medlem Forbavselse over, at denne Forskel influerer paa mit Syn paa Sagen.

I denne Forbindelse er der for Resten et Punkt, jeg gerne vil nævne. Naar man taler om Udgifterne ved til Stadighed at have en Raadgiver i Folkeret, maa man huske paa, at naar denne Stilling ophæves, vil man være nødt til, naar det drejer sig om vigtige folkeretlige Spørgsmaal, at indhente Responsa, og der er dog vist neppe nogen, der tror, at man vil faa disse Responsa fra Professorens i Folkeret fuldkommen uden Vederlag.